

Максименко Каріна Василівна
karina0908max@gmail.com
студентка бакалаврату спеціальності «Право»
Науковий керівник:
Франко Н.О., викладач каф. філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

НЕОБХІДНІСТЬ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Головним завданням соціально-правової держави є забезпечення благополуччя і захисту уразливих верств населення. В умовах економічної кризи, військового конфлікту, міграції та безробіття як ніколи актуальним є питання реформування пенсійної системи України.

Солідарна пенсійна система була впроваджена в Україні ще в 2004 році. Відповідно до неї головним джерелом постачання коштів у Пенсійний фонд є Єдиний соціальний внесок, який становить 22% від заробітної плати працюючої особи. Враховуючи дані Пенсійного фонду, на 1 січня 2020 року в Україні налічується близько 11,3 млн пенсіонерів (26% від усього населення) і близько 15 млн зайнятих осіб [2]. Спираючись на ці дані, можна зробити висновок, що зазначена система потребує щорічних додаткових інвестицій з державного бюджету. Саме цим пояснюється необхідність упровадження накопичувального страхування як обов'язкового елемента пенсійної системи.

Страховання буде забезпечене шляхом знімання в обов'язковому порядку коштів у розмірі 7% від щомісячної зарплатні окремої особи. Внески будуть реєструватися на ім'я громадянина в державному Накопичувальному пенсійному фонді, з якого будуть інвестуватися в економіку держави. Це дозволить захистити накопичення від інфляції і поповнити державний бюджет. Отже, накопичувальний елемент забезпечить формування певної суми коштів, які громадяни зможуть отримати після досягнення пенсійного віку, а також передати в спадок.

Як зазначалося вище, подібна система забезпечить надходження в державний бюджет додаткової суми коштів, які можна буде спрямувати не лише на розв'язання наявних проблем,

але й на розвиток різних ринкових проєктів. Це буде сприяти не лише економічному розвитку держави, а й утворенню інвестиційних доходів для майбутніх пенсіонерів.

Крім того, ця реформа передбачає позитивний соціальний ефект. Зокрема, вона підвищить довіру до податкової системи і зацікавленість громадян у сплаті податків. Накопичувальна система зменшить відсоток бідності населення пенсійного віку. І найголовніше – вона сприятиме підвищенню ефективності Пенсійного фонду, започаткує реформування радянської бюрократичного механізму, який лише на самозабезпечення потребує до 5 мільярдів гривень на рік.

Уряд намагається запустити зазначену реформу протягом останніх декількох років. Зокрема, ще в Законі України № 2148 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» 03.10.2017 було передбачено, що пенсійна система в Україні має бути трирівневою і складатися з солідарного й накопичувального фондів (останній повинен розподілятися на обов'язковий та добровільний). Відповідно до цього, другий рівень мав бути впроваджений з 1 січня 2019 року. На жаль, ні в січні 2019 року, ні в січні 2020 року через нестабільну економічну ситуацію і так звану «дірку» в державному бюджеті зазначена реформа запроваджена не була.

Не менш цікавим є й інша передбачена законом трансформація пенсійної системи України. Впровадження третього, так само як і другого, її рівня передбачає накопичення коштів на певних рахунках з метою отримання додаткових пенсійних виплат у майбутньому. Головною відмінністю є те, що ця діяльність є добровільною, а накопичення здійснюється недержавними пенсійними фондами. Законом України «Про недержавне пенсійне забезпечення» передбачено, що «недержавний пенсійний фонд – юридична особа, створена, яка має статус неприбуткової організації (непідприємницького товариства), функціонує та провадить діяльність виключно з метою накопичення пенсійних внесків на користь учасників пенсійного фонду з подальшим управлінням пенсійними активами, а також здійснює пенсійні виплати учасникам фонду» [1].

Перевагою нової системи, з одного боку, є те, що вкладник сам визначає розмір і термін оплати, а це забезпечує її

індивідуальність та гнучкість. З другого боку, недержавні фонди мають низьку популярність серед населення. Це можна пояснити високим рівнем недовіри і недостатньою поінформованістю громадян.

Отже, українська пенсійна система потребує подальшого реформування шляхом упровадження обов'язкового накопичувального страхування, вдосконалення солідарного рівня, запровадження гарантій стабільності для недержавних пенсійних фондів та інформування населення щодо їх діяльності. Крім цього, необхідно розпочати перезавантаження Пенсійного фонду України, основною метою якого буде автоматизація застарілих бюрократичних механізмів. Ці зміни дозволять скоротити витрати з державного бюджету, забезпечити прозорий розподіл коштів і підвищити рівень життя українських пенсіонерів.

Список посилань

1. Закон України «Про недержавне пенсійне забезпечення» №1057–IV//ВВР від 9.07.2003 р. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>

Офіційний сайт ПФУ. <https://www.pfu.gov.ua/2121649-informatsiya-pro-chyiselnist-pensioneriv-ta-serednij-rozmir-pensiyi-stanom-na-1-sichnya-2020-roku/>

Мельник Дмитро Миколайович

Dim4ikmelnik2002@gmail.com

студент бакалаврату спеціальності «Право»

Науковий керівник:

Франко Н.О., викладач кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського.

РЕАЛІЇ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ У ВУЗАХ

В даний час освіта людей з обмеженими можливостями здоров'я одна з актуальних і дискусійних проблем сучасної освіти. Основна ідея інклюзивної освіти – це навчання людей з обмеженими можливостями здоров'я, не в окремих спеціалізованих установах, а в звичайних вузах .